

Skarżące utrzymują, że Komisja niesłusznie uznała, iż dwustronna współpraca między Prym Fashion i skarżącymi YKK Stocko Fasteners oraz YKK Corp. miała wymiar światowy.

W odniesieniu do trójstronnej współpracy między Coats, Prym i skarżącą YKK Holding Europe, skarżące twierdzą, że:

- Komisja nie udowodniła w wystarczający pod względem prawnym sposób, że dyskusje w sprawie harmonizacji cen toczące się w czasie pięciu spotkań dotyczących zamków błyskawicznych w 1998 r. i 1999 r. stanowiły porozumienie lub uzgodnioną praktykę naruszającą art. 81 WE;
- w przypadku gdyby dyskusje w sprawie harmonizacji cen toczące się w czasie pięciu spotkań dotyczących zamków błyskawicznych w 1998 r. i 1999 r. stanowiły naruszenie art. 81 WE, należałoby przyznać skarżącym obniżkę grzywny z tytułu współpracy podjętej przez nie z Komisją, zgodnie z systemem łagodzenia sankcji przez Komisję;
- wspomniane dyskusje nie wystarczają do uzasadnienia uznania naruszenia za „bardzo poważne”;
- grzywna nałożona przez Komisję jest nieproporcjonalna w porównaniu do charakteru ewentualnie popełnionego naruszenia oraz
- Komisja nie uwzględniła wpływu takiego naruszenia na rynek wspólnotowy.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Ecolan Research & Development przeciwko OHIM

(Sprawa T-452/07)

(2008/C 51/84)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Ecolan Research & Development A/S (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciel: adwokat L.-E. Ström)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy CAPS dla towarów z klas 7, 16 i 17 — zgłoszenie nr 4 957 131

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza naruszyła podstawowe przepisy proceduralne oraz rozporządzenie nr 40/94, po części nie stwierdzając, że odwołanie należało przetłumaczyć na pierwszy język skarżącej, którym jest szwedzki, a po części utrzymując w mocy odwołanie i prowadząc nadal korespondencję w języku angielskim. Izba Odwoławcza nie zastosowała się w ten sposób do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Prym i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/07)

(2008/C 51/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy), Prym Inovan GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy), EP Group S.A. (Comines-Warneton, Belgia) (przedstawiciele: H.-J. Niemeyer i C. Herrmann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2007 r., w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 decyzji do odpowiedniej wysokości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. w sprawie COMP/E-1/39.168 — PO/Galanteria z metali i tworzyw sztucznych: zapięcia. Na mocy tej decyzji spółki należące do grupy Prym ukarano grzywną, jako że spółki te naruszyły art. 81 WE, dopuszczając się trzech niezależnych naruszeń w dziedzinie galanterii z metali i tworzyw sztucznych; w niniejszej sprawie Komisja stwierdziła w sumie cztery naruszenia.

Na poparcie ich skargi skarżące podnoszą jedenaście zarzutów.

Co się tyczy zarzutu opartego na wielostronnej współpracy w odniesieniu do „innych rodzajów zapięć” i „urządzeń do ich mocowania”, skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹), jako że ten sam zespół zachowań został podzielony na dwa odrębne naruszenia;

- błędne zastosowanie komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. ⁽²⁾, ponieważ obniżenie grzywny o 30 % jest niewystarczające.

Co się tyczy zarzutu opartego na trójstronnej współpracy w zakresie zamków błyskawicznych, argumentacja skarżących jest następująca:

- niezgodne z prawem przypisanie działań wspólnego przedsiębiorstwa pierwszej i drugiej skarżącej oraz błędne obliczenie wysokości grzywny nałożonej na trzecią skarżącą;
- naruszenie pkt C i D komunikatu w sprawie współpracy z 1996 ⁽³⁾.

W odniesieniu do zarzutu opartego na dwustronnej współpracy z przedsiębiorstwem z grupy Coats skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, jako że wspomniana współpraca, jak również jedno z naruszeń stwierdzonych w decyzji Komisji C(2004) 4221 wersja ostateczna z dnia 26 października 2004 r. (sprawa COMP/F-1/38.338 — PO/Igły) zostały podzielone na dwa odrębne naruszenia, mimo że powinny zostać uznane za jednolite naruszenie;
- naruszenie zasady *ne bis in idem* ze względu na nałożenie nowej grzywny w odniesieniu do tego samego działania;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie podziału tego jednolitego naruszenia;
- naruszenie zasady współpracy oraz zasady równego traktowania.

Co się tyczy określenia wysokości grzywny, skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ⁽⁴⁾, jak również zasady proporcjonalności i równości;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie odnośnie określenia kwoty bazowej oraz definicji rynków właściwych;
- ewentualnie, naruszenie zasady proporcjonalności ze względu na nadmierną kwotę całkowitą grzywny nałożonej na skarżące oraz brak uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

⁽³⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 1996, C 207, str. 4).

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu EWWiS (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/07)

(2008/C 51/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyrical, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezprawności postępowania i naruszenie zasady kontryktoryjności i odpowiednio do tego stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. oraz zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w drugiej kolejności stwierdzenie, że błędy wymienione w sprawozdaniu kontrolnym RAIA nie są tak poważne, żeby mógł być zastosowany art. 3.5 załącznika II do umowy, stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. w zakresie, w jakim żąda się w niej pełnego zwrotu kwot wypłaconych CEVA w ramach umowy BIOPAL, i zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w ostatniej kolejności zlecenie biegłemu, który zostanie wyznaczony przez Sąd, oceny metody obliczeniowej zastosowanej przez CEVA w odniesieniu do nakładu czasowego przedsięwzięć, porównanie tej metody z umową BIOPAL i faktycznymi kosztami wykazanymi w zestawieniu wydatków; stwierdzenie procentowej różnicy pomiędzy błędami w zapisie czasów pracy, które zostały przedstawione Komisji, i zapisem czasów pracy zgodnie z metodą obowiązującą CEVA obecnie, przeprowadzenie oceny bezpośredniego czasu pracy niezbędnego do wykonania zadań w ramach umowy BIOPAL i stwierdzenie, czy faktyczny czas pracy dla wykonania tych zadań mógł wynosić mniej niż 5 796,67 godzin bezpośrednich przyjętych przez CEVA.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej, w której Komisja żąda zwrotu zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy BIOPAL nr QLK5-CT-2002-02431, która dotyczy akcji kluczowej „Zrównoważone rolnictwo, rybołówstwo i leśnictwo i zintegrowany rozwój obszarów wiejskich i górskich” związanej z przedsięwzięciem „Jakość warunków życia i zarządzanie żywymi zasobami” ⁽¹⁾.